Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἐγκώμια ψαλλόμενα εἰς τρεῖς στάσεις σύμφωνα μὲ τὸ Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

ΣΤΑΣΙΣ Α

Ἡ **ζωὴ** ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς κατατίθεται ξένον θέαμα Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς.

Μεγαλύνομέν σε, Θεοτόκε ἁγνή, καὶ τιμῶμεν τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, καὶ τὸν τάφον προσκυνοῦμεν τὸν σεπτόν.

Μαριάμ πῶς Θνήσκεις, ἡ ζωὴ τῶν πιστῶν; πῶς δὲ τάφος τὸ σὸν σῶμα ἐχώρησε, τὸ χωρῆσαν τὸν ἀχώρητον παντί;

Οὐρανῶν τεκοῦσα, Βασιλέα Θεόν, εἰς οὐράνια βασίλεια σήμερον, μετατίθεσαι σεμνὴ βασιλικῶς.

Ἐκ τῆς γῆς μετέστης, καὶ τῆς γῆς οὐδαμῶς, Παναγία Θεότοκε ἀφέστηκας, ῥυομένη πάντα κόσμον τῶν δεινῶν.

Πᾶσα γῆ δοξάζει, τὴν ταφὴν σου Χριστέ, καὶ ὑμνεῖ καὶ τὰ ἐντάφια Δέσποτα, τῆς ἀχράντου σου Μητρός πανευλαβῶς.

Ἄγγελοι ὁρῶντες, ἡπλωμένην νεκρὰν, τὴν τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν ἀνατείλασαν, ἐκπληττόμενοι ἐθαύμαζον ἁγνή.

Ἀπεστάλη πάλιν, ἐκ Θεοῦ Γαβριὴλ, καὶ τὴν σὴν εὐαγγελίζεται ἔξοδον, ἐπουράνιε ἀκήρατε ἁγνή.

Εἰς νυμφῶνα θεῖον, σὲ τὴν νύμφην Θεοῦ, ὁ Νυμφίος προσκαλεῖται Θεόνυμφε, συνευφραίνεσθαι ἀεὶ θεοπρεπῶς.

Ἕως θρόνου θείου, ὅπου φῶς τὸ φρικτὸν, τῆς Τριάδος καὶ ἀπρόσιτον ἔφθασας καὶ κατέπαυσας Παρθένε ἀληθῶς.

Δόξα Πατρί . . . .

Ἀνυμνοῦμέν Λόγε, σὲ τῶν πάντιων Θεόν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, καὶ δοξάζομεν τὴν θείαν σου μορφήν.

Καί νῦν . . . .

Μακαρίζομέν σε, πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε ἀειπάρθενε Δέσποινα, καὶ δοξάζομεν τὴν Κοίμησιν τὴν σήν.

(Καὶ πάλιν ὁ πρῶτος Χορός τὸ πρῶτον)

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ κατετέθης Χριστέ, καὶ ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς κατατίθεται ξένον θέαμα Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς.

ΣΤΑΣΙΣ Β

Ἄξιόν ἐστί, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν ζωηφόρον Μετάστασιν, μεγαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἁγνῆς.

Ἄξιον ἐστί, μεγαλύνειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ψυχὴν τὴν θείαν καὶ ἄμωμον, ἐν χερσὶ παραθεμένην τοῦ Θεοῦ.

Ἵστατο πλῆθυς, καὶ ἐξίστατο πᾶσα Ἀγγέλων, βλέπουσα Θεὸν τὸν ἀπρόσιτον, προσιόντα τῇ Μητρὶ σεμνοπρεπῶς.

Ἔφριξε Θεόν, κατερχόμενον πάλιν ὁρῶσα, καὶ ψυχὴν φρικτῶς χειριζόμενον, καὶ ἐν δόξῃ

ανελθόντα θεϊκή.

Φρίξον ουρανέ, καὶ σὺ ρήματα γῆ ἐνωτίζου, Θεὸς ὑπὲρ πάντων πρὶν κάτεισι, καὶ νῦν δεύτερον εἰς γῆν ὑπὲρ Μητρός.

Οἶκον ἑαυτῆς, μετοικίσασα γῆς ἡ σοφία, πρὸς τὸν ἑαυτῆς ὑπερκόσμιον, νῦν ἐπλήρωσε τῆς δόζης τοῦ Θεοῦ.

Οὐκ ἐξ οὐρανοῦ, ἡ Θεόνυμφος Κόρη κατέβη, ἀλλ' εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκεν, ὡς τεκοῦσαν ἐπουράνιον Θεόν.

Νῦν ὁ οὐρανός, βατὸς γέγονε καὶ τοῖς ἀνθρώποις. Δεῦτε χριστοφόροι οὖν ἅπαντες συνέλθωμεν Μητρὶ τῇ τοῦ Θεοῦ.

Ἔδυς ὑπὸ γῆν, ἡ ἀνήροτος γῆ τοῦ Κυρίου, στάχυν τῆς ζωῆς ἡ βλαστήσασα, καὶ ἐν χώρᾳ ὑπεξέδυς οὐρανοῦ.

Ἥλιος ἰδὼν, πρὶν τὸν Ἥλιον δικαιοσύνης, εἶδε καὶ σελήνην νῦν δύσασαν, τὴν Παρθένον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός.

Δόξα Πατρί ....

Ἄναρχε Θεέ, συναΐδιε Λόγε καὶ Πνεῦμα, ὕψωσον τὸ κέρας Χριστιανῶν, ὡς παντελεήμων καὶ ὡς ὄντος ἀγαθός.

Καὶ νῦν ....

Τέξασα ζωήν, παναμώμητε Ἁγνὴ Παρθένε, καὶ πρὸς τὴν ζωὴν μεταστᾶσα νῦν, καταξίωσον καὶ πάντας τοὺς πιστούς.

<u>(Καὶ πάλιν ὁ δεύτερος Χορὸς τὸ πρῶτον)</u>

Ἄξιον ἐστί, μεγαλύνειν σὲ τὸν Ζωοδότην, τὸν τὴν ζωηφόρον Μεταστάσιν, μεγαλύναντα Μητρός σου τῆς Ἁγνῆς.

ΣΤΑΣΙΣ Γ

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, προσφέρουσι Παρθένε.

Δεῦρο πᾶσα κτίσις, ὕμνους ἐξοδίους, προσοίσωμεν τῇ Κόρῃ.

Οἱ μαθηταὶ Χριστοῦ μου, κηδεύουσι τό σῶμα, Μητρός τῆς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων, αἱ τάξεις παρεστῶσα συνυμνοῦν ἀοράτως.

Αἱ τίμιαι γυναῖκες, μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐβόων θρηνῳδοῦσαι.

Ἀπείρανδρε Παρθένε, Θεοῦ Μῆτερ ὑψίστου, πῶς φέρωμεν τὸ πάθος;

Ἡ σὴ νῦν ἐκδημία, χαρὰ παντὶ τῷ κόσμῳ, ἡμῖν δὲ πένθος λύπης.

Τῆς σῆς φιλοστοργίας καὶ τῆς κηδεμονίας, μὴ ἀπορφανισθῶμεν.

Πῶς γλυκὺ τὸ ὄμμα, τὸ φῶς ἡμῶν Παρθένε, ὑποίσωμεν μὴ βλέπειν.

Πῶς τὸ φιλόθεόν σου, καὶ θεολόγον στόμα, σιγῇ φεῦ συνεδέθη;

Μητρὸς τοῦ Διδασκάλου, ἡμῶν οὐκ ἀποστῶμεν, Ἀπόστολον ἐβόων.

Ἐν νεφέλαις πάλιν, προπέμψωμέν σε Κόρη, ἕως τῶν οὐρανίων.

Ἡ ῥάβδος ἡ ἁγία, τάφῳ κατατεθεῖσα, ζωὴν ἀναβλαστάνει.

Τῷ τάφῳ κατετέθη, ἡ τοὺς νεκροὺς ἐκ τάφων,
ἐγείρασα τῷ τόκῳ.
Ποῦ ἀπαίρεις Μῆτερ; ὁ φίλος καὶ Παρθένος,
υἱοπρεπῶς ἐβόα.
Εἰς τὴν χαρὰν Υἱοῦ σου, ἀπαίρεις Θεομήτωρ,
καὶ γεγήθας καὶ χαίρεις.
Ἡ ἐν Κανᾷ τῷ γάμῳ, νῦν πάλιν προσεκλήθης,
μετὰ τῶν Ἀποστόλων.
Παράλαβε Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον σου Τέκνον,
κἀμὲ νῦν τὸν υἱόν σου.

Δόξα Πατρί......

Ὦ Τριάς Θεέ μου, Πατὴρ Υἱός καὶ Πνεῦμα,
ἐλέησον τὸν κόσμον.

Καί νῦν.......

Ἰδεῖν τὴν τοῦ Υἱοῦ σου, Παρθένε βασιλείαν,
ἀξίωσον σοὺς δούλους.

<u>(Εἶτα οἱ δύο χοροὶ τό πρῶτον.)</u>

Αἱ γενεαί πᾶσαι, ὕμνον τῇ ταφῇ σου, ποσφέρουσι
Παρθένε.